

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/111/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113238296
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Bardáč PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1113238296.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Róbertom Bardáčom, PhD. v spore žalobcu: L. V., narodený X. Y. XXXX, bytom Q. XX, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.311,68 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.311,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.311,68 € od 20. júna 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 4. júla 2013, ktorej zmena bola neskôr pripustená (č. I. 161), sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 1.311,68 € s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo žalovanej sumy od 20. júna 2013 do zaplatenia. Tvrdil, že na základe dvoch zmlúv o úvere, ktoré strany uzatvorili, čerpal od žalovaného úver 600 € a 1.700 €, no pre absenciu zákonných náležitostí daných úpravou spotrebiteľských úverov mal žalovaný nárok len na vrátenie týchto súm. Žalobca mu však plnil o 1.311,68 € viac než mal plniť, čím došlo u žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia v tejto výške. Napriek výzve žalovaný neplnil, žalobca preto žiada aj zákonné úroky z omeškania. Žalovaný sa k žalobe vyjadril, žiadal ju zamietnuť. Tvrdil, že úvery čerpané na základe uzatvorených zmlúv boli poskytnuté žalobcovi na výkon podnikania a medzi stranami ide o obchodnoprávny vzťah. Nejde teda o spotrebiteľské úvery. Treba prihliadnuť aj na dobrú vieru žalovaného. Na strane žalovaného preto bezdôvodné obohatenie nevzniklo. V replike žalobca trval na tom, že zmluvy boli predformulované a je nevyhnutné účel použitia finančných prostriedkov skúmať objektívne. Podľa žalobcu išlo o spotrebiteľský vzťah. Poukázal na viaceré súdne rozhodnutia. Na výzvu súdu (č. I. 130) žalovaný dupliku nepredložil.

2. Súd vykonal dokazovanie všetkými listinami, ktoré ako dôkazy navrhol vykonať a predložil žalobca, a to: výzva zo 17. júna 2013 (č. I. 7), zmluva o úvere z 1. marca 2010 (č. I. 8), potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov (č. I. 9), oznámenie o splatení úveru (č. I. 10), zmluva o úvere z 11. marca 2011 (č. I. 11-12, 180), prehľad práv, povinností a záväzkov (č. I. 13-14), potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov (č. I. 15, 24), doklady o vkladoch na účet (č. I. 16-23), rozhodcovská zmluva z 11. marca 2011 (č. I. 122, 131), rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 11C/325/13-81 (č. I. 146-153), zápisnice o pojednávaníach z vecí so sp. zn. 27Csp/82/2019, 9C/100/2016 a 4C/201/2015 (č. I. 274-284), a vykonal aj dokazovanie aj všetkými listinami, ktoré ako dôkazy navrhol vykonať a predložil žalovaný, a to: rozsudok Krajského súdu v Bratislave so sp. zn. 6Co/173/2012 (č. I. 36-37), rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu z 31. októbra 2011, sp. zn. SR 01829/11, a zo 7. augusta 2013, sp. zn. SR

03753/13 (č. I. 102-109), pričom súd z úradnej moci podľa § 295 CSP vykonal ako dôkaz aj bez návrhu výpis zo živnostenského registra (č. I. 98), rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2020, č. k. 14Co/64/2018-163 (č. I. 206-236), a rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 11C/325/13-81 (č. I. 237-241), a z takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci.

3. Z listiny označenej ako „Zmluva o úvere“ je preukázané, že túto listinu s č. XXXXXXXXXX podpísali strany dňa 1. marca 2010 a je v nej uvedené, že v záhlaví, že sa uzatvára v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a je v nej uvedené, že žalovaný ako veriteľ sa zaväzuje poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi, pričom žalobca je identifikovaný bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, úver v sume 600 €, za čo sa mu zaväzuje žalobca zaplatiť uvedenú sumu zvýšenú o poplatok 284 €, t. j. celkovo mu má zaplatiť 884 € v 4 mesačných splátkach po 221 € počnúc dňom 9. apríla 2010. V texte je uvedené zaškrtnuté políčko s textom „podnikania“ pri prehlásení žalobcu, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon (podnikania). Vedľa vyhlásenia je podpis žalobcu. Sporné nebolo, že úver 600 € bol žalobcovi poskytnutý.

4. Z listiny označenej ako „Zmluva o úvere“ je preukázané, že túto listinu s č. XXXXXXXXXX podpísali strany dňa 11. marca 2011 a je v nej uvedené, že žalovaný ako veriteľ je oprávnený poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi, pričom žalobca je identifikovaný menom, priezviskom, trvalým pobytom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a identifikačným číslom (IČO), úver v sume 1.700 €, za čo sa mu zaväzuje žalobca zaplatiť uvedenú sumu zvýšenú o poplatok 1.126 €, t. j. celkovo mu má zaplatiť 2.826 € v 6 mesačných splátkach po 471 € počnúc dňom 18. apríla 2011. V texte je uvedené žalobcom vlastnoručne podpísané vyhlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Na druhej strane listiny je uvedené v bode 16, že všetky vzťahy strán sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Sporné nebolo, že úver 1.700 € bol žalobcovi poskytnutý.

5. Z listiny „Rozhodcovská zmluva“ je preukázané, že ju podpísali strany dňa 11. marca 2011, pričom z nej vyplýva vyhlásenie, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 11. marca 2011 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na tento súd, prípadne pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobcu na súd podľa príslušného právneho predpisu. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 21. septembra 2016, č. k. 11C/325/13-81, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2020, č. k. 14Co/64/2018-163, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2020, je preukázané, že bol zrušený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. so sp. zn. SR 03753/13 zo 7. augusta 2013 z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z 11. marca 2011.

6. Z výpisu zo živnostenského registra je preukázané, že žalobca v čase uzatvorenia uvedených zmlúv vykonával viaceré živnostenské oprávnenia.

7. Z potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov z 11. marca 2011 je preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu sumu 1.715 €. Z potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov z 18. augusta 2011 je preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu sumu 280 €. Z potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov z 5. januára 2012 je preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu sumu 280 €. Z potvrdenia o vklade je preukázané, že na účet žalovaného bola dňa 18. septembra 2012 vložená suma 468,34 €. Z potvrdenia o vklade je preukázané, že na účet žalovaného bola dňa 25. októbra 2012 vložená suma 468,34 €. Z potvrdenia o vklade je preukázané, že na účet žalovaného bola dňa 13. decembra 2012 vložená suma 200 €. Z potvrdenia o vklade je preukázané, že na účet žalovaného bola dňa 29. januára 2013 vložená suma 200 €. Spolu teda poukázal žalobca žalovanému 3.611,68 €. Z oznámenia žalovaného zo 17. marca 2011 je preukázané, že žalovaný potvrdil žalobcovi, že úver čerpaný na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 1. marca 2010 bol uhradený 15. marca 2011.

8. Z ostatných dôkazov nezistil súd žiadne iné, pre rozhodnutie významné skutočnosti. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a z nižšie uvedeného právneho posúdenia dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu.

9. Z dokazovania je preukázané, že strany uzatvorili dňa 1. marca 2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a dňa 11. marca 2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný konal pri uzatváraní zmluvy v rámci svojho podnikania, preto žalovaný spadá pod pojem veriteľ podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej

národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 10. júna 2011 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX), resp. podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. novembra 2011 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX). Z dokazovania nebolo preukázané, že by žalobca pri uzatváraní oboch zmlúv čerpané úvery čerpal na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Uvedené bolo medzi stranami sporné, no žalovaný na uvedené nereagoval žiadnymi skutkovými tvrdeniami. Súd zo živnostenského registra zistil, že žalobca síce bol v rozhodnom čase oprávnený podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, no to samo o sebe nezakladá bez ďalšieho záver, že aj čerpané úvery boli čerpané na podnikanie. Na tom nemení nič ani vyhlásenie v zmluvách. Skutočnosť, že žalobca bol v zmluvách identifikovaný svojim trvalým bydliskom (nie miestom podnikania), rodným číslom, či číslom občianskeho preukazu súd vedie k záveru, že ani sám žalovaný nekonal so žalobcom ako s podnikateľom, ale v zmluve išlo len o formálne vyhlásenie, ktoré malo zabezpečiť aspoň zdanlivo dojem, že ide medzi stranami o obchodný vzťah, hoci v skutočnosti išlo o vzťah spotrebiteľský a na žalobcu treba nazerať ako na spotrebiteľa cez prizmu § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX), resp. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX). Žalobca mal v oboch týchto vzťahoch postavenie spotrebiteľa a žalovaný mal postavenie veriteľa. Teda išlo spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX), resp. o spotrebiteľský úver podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. (v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX).

10. V kontexte tohto právneho posúdenia v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX v rozpore s § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). To s poukazom na § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. spôsobuje, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný preto nebol oprávnený účtovať žalobcovi poplatok uvedený v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX v sume 284 €. Preto bol žalobca povinný zaplatiť (vrátiť) žalovanému podľa § 497 Obchodného zákonníka len poskytnutý úver 600 €. Obdobne, v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). To s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobuje, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný preto nebol oprávnený účtovať žalobcovi poplatok uvedený v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX v sume 1.126 €. Preto bol žalobca povinný zaplatiť (vrátiť) žalovanému podľa § 497 Obchodného zákonníka len poskytnutý úver 1.700 €. V skratke, žalobca čerpal od žalovaného úvery spolu v sume 2.300 €, pričom žalovanému plnil celkovo 3.611,86 €, hoci mal plniť len 2.300 €. Uvedený rozdiel 1.311,86 € tak predstavuje bezdôvodné obohatenie získané na úkor žalobcu bez právneho dôvodu a takto vzniknuté obohatenie je podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobcovi, pretože bolo získané na jeho úkor. Súd preto vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.311,86 €.

11. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo 17. júna 2013. Žalovaný sa nezaplacením dostal podľa § 517 ods. 1 a § 563 Občianskeho zákonníka do omeškania prvým dňom po tom, čo bol o plnenie požiadaný. Preto je žalobcovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný zaplatiť, vzhľadom na to, že záväzkový vzťah strán vznikol pred 1. februárom 2013 v zmysle § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1. februára 2013, aj úrok z omeškania v sadzbe podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom pred 1. februárom 2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu (od 8. mája 2013 bola platná úroková sadzba 0,50% ročne). Preto je žalovaný povinný zaplatiť úrok z omeškania v sadzbe 8,5% ročne od 20. júna 2013, od kedy požadoval úrok z omeškania priznať, až do zaplatenia. O trojdňovej lehote na plnenie rozhodol súd v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

12. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný, žalobcovi preto súd v súlade so zásadou úspechu vyjadrenou v § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú mu bude povinný zaplatiť žalovaný. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava I do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa okrem toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (vrátane uvedenia spisovej značky konania), čo sa ním sleduje, a podpisu uvedie aj to, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.